

Overweging bij Genesis 3: 1-13

Zondag 2 juni 2024, themadienst 'influencers'

ds. Dick Snijders

Gemeente van Christus,

Adam en Eva leven in een paradijs, alles wat ze nodig hebben is er; ze hoeven nergens voor te zorgen.

Ze mogen alles, behalve één ding: eten van de vruchten van de boom die in het midden van het paradijs staat.

Dat is knap verteld, want iedereen voelt meteen de spanning en weet wat er zal gebeuren.

Natuurlijk zullen de mensen van die vruchten eten.

Wat verboden is, maakt nieuwsgierig.

Je probeert het uit.

Je wilt weten wat erachter zit.

Zelf doen, zelf ervaren, zo word je wijs en verstandig.

Geen mens wordt wijs en verstandig geboren.

Er is iets vreemds aan het verhaal.

Als Adam en Eva pas na het eten van de vrucht van de boom van kennis, goed van kwaad konden onderscheiden, hoe hadden ze dan ooit kunnen vermoeden dat de slang onwaarheid zou spreken?

Het is de toon die het tot onwaarheid maakt: de slang suggereert een complot.

Is de slang *influencer* of influisteraar?

Of opiniemaker? Opiniemakers zetten mensen aan het denken.

Dat is wat hier gebeurt.

Goed beschouwd spreekt de slang geen onwaarheid.

Het gaat precies zoals de slang heeft gezegd:

Adam en Eva hebben kennis van goed en kwaad.

En zo ontdekken ze hun naaktheid, hun kwetsbaarheid.

Als ze die eenmaal hebben ontdekt, kunnen ze niet meer terug.

'Had ik het maar niet gedaan, niet gezien, niet gehoord.'

Wat eenmaal gedaan is, gezien of gehoord, kan niet meer ongedaan gemaakt worden.

Een mens kan zijn onschuld maar één keer verliezen.

God spreekt Adam en Eva toe en zegt dat voor hen het paradijs voorbij is.

Om zo te zeggen: na het eten van de appel zitten we voorgoed met de gebakken peren.

Volwassen worden, op eigen benen staan, gaat met pijn en moeite.

Slangen zijn niet opgehouden met spreken.

Het leven heeft iets van een wildernis waarin je moeizaam vooruitkomt, waarin je niet ver vooruit kunt kijken, waarin er steeds van alles tegen zit, waarbij je blij mag zijn als er iets lukt.

Hoe kom je door die wildernis heen?

Daar geeft de Bijbel ook een antwoord op.

Al bij de schepping van de mens horen we dat God zegt:

'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken.'

Wie die 'wij' zijn, weten we niet; daar zegt het verhaal helemaal niets over.

Maar je kunt er wel uit leren dat als je werkelijk als God of als goden wil zijn, dat je dan ook 'wij' moet zeggen en 'ons', in plaats van alleen maar 'ikke, ikke, ikke'.

De mens die bij uitstek 'wij' en 'ons' zei, is Jezus geweest.

Hij heeft zich tot het uiterste met de mensen verbonden.

Het mocht hem alles kosten, zelfs zijn eigen leven.
Dat gaat wel heel ver; dat is bovenmenselijk.
Maar toch, Hij deed het.

Jezus heeft zich dus tot het uiterste met de mensen verbonden.
Door Jezus leert God ons om in ons denken, in ons spreken en zwijgen, in ons voelen, ons doen en laten ons met elkaar te verbinden.
Dan zijn wij leerlingen van Jezus, kinderen van God, en dan kunnen we zeggen dat we echt leven.
Leven zoals God het leven bedoeld heeft.
- Amen.